

La festa dels diaques

Aquesta imatge parla

El passat 21 de gener, el cardenal Lluís Martínez Sistach presidí una celebració de l'eucaristia a la parròquia de Santa Anna, a la qual van assistir més de quaranta diaques permanents, amb les seves famílies. Aquest dia s'escau la festa de Sant Fructuós, bisbe de Tarragona, i el seus dos diaques, Sant Auguri i Sant Eulogí, que varen morir màrtirs cremats a l'amfiteatre de Tarragona l'any 259.

GLOSSA

La pregària de la mare

Tarda de dissabte. Acabo de participar en una celebració comunitària del sagrament del baptisme. Quatre infants s'han incorporat a la colla de Jesús, l'Església. Ambient de festa. Incorporació volguda i celebrada per les famílies. El rector, un sacerdot ja gran però amb l'entusiasme de l'endemà de l'ordenació, ha presidit i animat la celebració. Els familiars han fet lectures, han preparat les pregàries dels fidels... S'han implicat en la celebració. No han faltat uns cants senzills que han ajudat a aconseguir el to festiu. L'ambient era de Poble de Déu en marxa, viu, actiu, joiós de la seva fe. L'àvia d'un dels infants —la conec des que el seu fill era alumne meu— se m'apropa i em diu: «Quan el meu fill i la meua filla anaven a l'escola, acabades les classes, portava la nena a patinatge i el nen a futbol. Jo tenia una hora i mitja lliure. La majoria de vegades venia aquí, a la parròquia, i davant del sagrari pregava per la família i, en especial, pels meus fills. Li demanava a Déu que els ajudés a ser cristians, que tinguessin Jesús present en les seves vides i que el donessin a conèixer, quan arribés el dia, als seus fills. Vaja, que no els deixés i que ells

s'obrissin a la seva presència. Han passat molts anys i avui, quan vostè batejava el meu nét, ho recordava i n'he donat gràcies a Déu.»

Moltes vegades s'ha considerat la pregària de petició i la pregària repetitiva com de segona categoria, adequades per als que els costa la meditació o la contemplació. Però qualsevol tipus de pregària és bona, sempre que porti al diàleg amb Déu, a la seva lloança i al reconeixement del seu amor, gratuït i generós, envers totes les persones. Pel que fa a la pregària de petició, hem de tenir ben present que, quan demanem a Déu, donem testimoni que som criatures, som fills del Pare, germans de Jesús. Convé saber reconèixer, en la pregària humil de petició, en la pregària dels humils, que amb ella s'apropen a Déu la seva grandesa i la seva misericòrdia.

Dubtar de la pregària de petició, pensar que Déu no està per aquestes qüestions, és afirmar una falta de confiança. «I aquesta és la confiança que mantenim davant Déu: sempre que li demanem alguna cosa d'acord amb la seva voluntat, ell ens escolta» (1Jn 5,14).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

L'Església a les grans ciutats

Amb aquest comentari voldria comunicar una iniciativa per a l'any que hem començat: la celebració a Barcelona d'un Congrés internacional de Pastoral a les Grans Ciutats, que ja està en una fase bastant avançada de programació. És un esdeveniment que es farà a Barcelona durant aquest any, però que tindrà un abast internacional.

Sempre he pensat que els pastors de les grans ciutats ens hauríem d'ajudar més. Durant les congregacions generals prèvies al conclave, vaig parlar d'això amb el cardenal Jorge Mario Bergoglio, arquebisbe d'una gran ciutat —Buenos Aires—, i coincidírem en aquest interès i preocupació.

El temple de la Sagrada Família, un signe de Déu enmig d'una gran ciutat

Un primer pas, previst per al proper mes de maig, serà un congrés de sociòlegs, teòlegs i experts en l'acció pastoral sobre com s'ha de fer present l'Evangelí i l'Església en les grans concentracions urbanes.

Després d'escoltar els experts, vindrà el segon pas: una trobada dels arquebisbes i bisbes d'una trentena de grans ciutats de tot el món per reflexionar especialment sobre les maneres d'aplicar a la vida pràctica les orientacions que ens hagin proposat els experts.

Què pretenem amb aquesta iniciativa? Senzillament, millorar la vida cristiana en les grans ciutats. Sabem que el tema ha preocupat sempre el nostre Sant Pare Francesc, des dels anys en què fou bisbe auxiliar primer i després arquebisbe d'una gran concentració urbana, coneguda com *el gran Buenos Aires*. En l'audiència que em va concedir el 6 de setembre passat, em va donar un informe sobre aquesta tema que li havien enviat des de Buenos Aires i que em guardava pensant en el nostre congrés. Una prova d'aquest interès del Sant Pare és el que diu en els números 71 a 75 de la seva Exhortació apostòlica titulada *La joia de l'Evangelí*.

Atenent a aquest fet, el desig dels arquebisbes i bisbes reunits a Barcelona és que, acabades les reunions, puguem posar en mans del Sant Pare les conclusions dels nostres treballs.

Si he de dir amb quin propòsit esperem realitzar aquesta iniciativa, no trobo unes paraules millors que aquestes del papa Francesc a l'Exhortació esmentada (n. 71): «Necessitem reconèixer la ciutat des d'una mirada contemplativa, això és, una mirada de fe que descobreixi el Déu que habita a les seves llars, als seus carrers, a les seves places. Déu viu entre els ciutadans promovent la solidaritat, la fraternitat, el desig de bé, veritat i justícia. Aquesta presència no ha de ser fabricada, sinó descoberta, encara que sigui a les palpentes, de manera imprecisa i difusa.»

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

▶ JOSÉ MEDINA

Autenticitat

El P. José Medina, biògraf del papa Francesc, assegura que Jorge Mario Bergoglio «no ha canviat gens». Diu, després d'entrevistar 18 familiars, amics i coneguts del Papa, que «el que abans feia vestit de negre ara ho fa vestit de blanc». El P. Medina va participar a les darreres Jornades de Qüestions Pastorals de Castellldaura amb la ponència «Francesc i la pobresa: un testimoni personal.»

Quin és el tret més característic del papa Francesc?

L'autenticitat. Sempre ha estat delicat amb els pobres, sol·lícit amb els necessitats.

I ara el veiem com a Papa de l'Església, vicari de Crist, tenint aquests mateixos gestos, aquestes mateixes sol·licituds; jo crec que l'autenticitat, la coherència és una de les seves virtuts fonamentals.

Quin rostre creu que prendrà l'Església en aquest pontificat?

Jo crec que en l'aplicació completa del Concili Vaticà II sí que podem trobar aspectes de novetat; i en la seva persona i els seus gestos estem vivint una Església que surt de si mateixa, que té la valentia d'anar a buscar el pobre, el malalt, el pecador, el necessitat. Molts gestos que ens emocionen del papa Francesc són passatges evangèlics.

Els nostres ambients estan preparats per rebre el seu missatge?

Em sembla que tot el que estem rebent de Francesc, pel seu estil de vida, els qui som dins l'Església, els qui són a fora, els que un dia van marxar, els que mai no hi van entrar, tots, és un impuls, és un al·licient per afirmar quina bellesa tindria creuar el carrer i ser part d'aquesta gran família de Déu que és l'Església.

Òscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Teresa de Calcuta y las Hermanas de la Caridad

Juan María Laboa

La nueva congregación de religiosas y más tarde de los Hermanos de la Caridad ha conseguido extenderse de manera sorprendentemente rápida a lo largo del mundo durante el siglo xx y sigue así en el siglo xxi.

Su vocación es anunciar a Cristo a todas las gentes, difundiendo el amor de Dios en las almas de los cristianos y de los no cristianos, indistintamente, porque a todos consideran hermanos y todos son hijos de Dios.

Las religiosas con la ropa blanca ribeteada de azul son acogidas con simpatía en Occidente y en torno a ellas hay un número sorprendente de cooperantes de todas las clases sociales que con sus donativos ayudan para que las numerosas fundaciones puedan cumplir con sus objetivos.

Teresa de Calcuta quería que sus religiosas vivieran «un amor profundo y personal por el santísimo Sacramento, de modo que encuentren a Jesús en la eucaristía; de esta manera, cuando salgan a la calle, encontrarán a Jesús en el prójimo y le servirán en los pobres».

Juan María Laboa
(Por sus frutos los conoceréis.
Historia de la caridad en la Iglesia,
Editorial San Pablo)

HECHOS DE VIDA

Necesidad de ternura

Juan María Laboa

Visitó a los enfermos como muestra de bienaventuranza y abrazó al anciano cardenal. Saludó a las trece religiosas y al personal. A todos y cada uno de los enfermos de la UCI les ofreció abrazos, afecto, ternura.

Al cruzarse con otros enfermos, les sonreía y les daba su bendición: el aliento de Dios.

Una anciana enferma lo relató así:

—«No sé lo que me ha dicho. Sólo sé que me ha bendecido. Me ha besado. Y se ha sentado en mi cama.»

¿Qué es la ternura? Es una actitud cariñosa y protectora hacia alguien. Es una adhesión. Es dar afecto, comprensión y entrega. Y ¿cómo se da? ¡Amando!

Un beso, un poco de ternura, un abrazo... no violenta a nadie. Todo lo contrario, es ponerse al lado de quien sufre y desearle lo mejor: el don de Dios.

J. M. Alimbau

REPTES DE LA FAMÍLIA AVUI

Acompanyar les persones

Mn. Manuel Claret

Parlar de reptes no significa que la família no tingui un gran valor. Avui la família cristiana cerca tenir un lloc en la societat, pels valors que la configuren: l'amor que comporta lliurar-se incondicionalment l'un a l'altra, l'estabilitat conjugal que comunica seguretat, el sentit de comunitat i ajut fraternal, ser el lloc de compartir la vida de cada dia, la vivència i transmissió dels valors espirituals, com generositat, gratuïtat, el sentit sacramental de la mútua donació, etc.

És també un repte com ajudar a tots aquells que per causes diverses han fracassat en la vida conjugal. El divorci sempre serà l'experiència d'un fracàs en la vocació més primària de l'home i de la dona: construir una comunitat de vida i amor. L'Església, els cristians, han de fer l'esforç d'acompanyar les persones en aquest procés dolorós, principalment perquè els fills no pateixin l'absència de l'escalf de la llar. Davant d'altres models de família que proposa la societat, l'Església té una postura respectuosa amb les persones, però creu que hi ha un model que ha donat molts de fruits, que pertany a la constitució de la persona, i que segueix essent el fonament de la societat, i el lloc de servei a la vida.

Mn. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 24. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Jm 3,13-18 / SI 18 / Mc 9,14-29]. Sant Modest (s. v), bisbe de Trêveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.
- 25. ■ Dimarts** [Jm 4,1-10 / SI 54 / Mc 9,30-37]. Sant Cesari (s. iv), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.
- 26. ■ Dimecres** [Jm 4,13-17 / SI 48 / Mc 9,38-40]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).
- 27. ■ Dijous** [Jm 5,1-6 / SI 48 / Mc 9,41-50]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).
- 28. ■ Divendres** [Jm 5,9-12 / SI 102 / Mc 10,1-12]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, mr.
- 1. ■ Dissabte** [Jm 5,13-20 / SI 140 / Mc 10,13-16]. Sant Rossend (Salas 907 - Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. vi), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.
- 2. ■ † Diumenge vinent**, VIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 49,14-15 / SI 61 / 1Co 4,1-5 / Mt 6,24-34]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

DIUMENGE VII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Levític (Lv 19,1-2,17-18)

El Senyor digué a Moisès: «Digues a tota la comunitat dels israelites: Sigueu sants, perquè jo, el Senyor, el vostre Déu, sóc sant.

No tinguis malícia als teus germans dins el teu cor. Reprèn els altres, si cal; així no et faràs responsable del seu pecat. No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. Jo sóc el Senyor.»

▶ Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

Beneeix el Senyor, ànima meva, / del fons del cor beneeix el seu sant nom. / Beneeix el Senyor, ànima meva, / no t'oblidis dels seus favors. R.

Ell et perdona les culpes / i et guareix de tota malaltia; / rescata de la mort la teva vida / i et sacia d'amor entranyable. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, ric en l'amor. / No ens castiga els pecats com mereixiem, / no ens paga com deuria les nostres culpes. R.

Llença les nostres culpes lluny de nosaltres / com l'Orient és lluny de l'Occident. / Com un pare s'apiada dels fills, / el Senyor s'apiada dels fidels. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 3,16-23)

Germans, ¿no sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres. Que ningú no s'enganyi ell mateix. Si entre vosaltres algú es té per savi segons la saviesa del món present, que es faci ignorant, per poder arribar a ser savi de veritat. Perquè, davant de Déu, la saviesa d'aquest món és ignorància. L'Esclusiva diu: «Fa caure els savis en els seus propis paranyos». I també: «El Senyor sap què valen els pensaments dels savis: no s'aguanten més que el fum». Per tant, que ningú no es gloriï de ser seguidor de cap home. Tot és vostre: Pau, Apol·ló, Quefes, el món, la vida, la mort, el present, el futur. Tot és vostre, però vosaltres sou de Crist, i Crist és de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,38-48)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ja sabeu que, als antics, els van dir: "Ull per ull, dent per dent". Doncs jo us dic: No us hi torneu, contra els qui us fan mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra.

Si algú et vol posar un plet per quedar-se el teu vestit, dóna-li també el mantell. Si algú t'obliga a portar una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li mitja hora. Dóna a tothom qui et demani, no et desentenguis del qui et vol manllevar.

Ja sabeu que van dir: "Estima els altres", però no els enemics. Doncs jo us dic: Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel: ell fa sortir el sol sobre bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè si estimeu només els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? Els publicans, no fan també el mateix? I si només saludeu els germans, què feu d'extraordinari? Els pagans, no fan també el mateix? Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial.»

▶ Lectura del libro del Levítico (Lv 19,1-2.17-18)

El Señor habló a Moisés: «Habla a la asamblea de los hijos de Israel y díles: "Seréis santos, porque yo, el Señor, vuestro Dios, soy santo. No odiarás de corazón a tu hermano. Reprenderás a tu pariente, para que no cargues tú con su pecado. No te vengarás ni guardarás rencor a tus parientes, sino que amarás a tu prójimo como a ti mismo. Yo soy el Señor.»

▶ Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

Bendice, alma mía, al Señor, / y todo mi ser a su santo nombre. / Bendice, alma mía, al Señor, / y no olvides sus beneficios. R.

Él perdona todas tus culpas / y cura todas tus enfermedades; / él rescata tu vida de la fosa / y te colma de gracia y de ternura. R.

El Señor es compasivo y misericordioso, / lento a la ira y rico en clemencia; / no nos trata como merecen nuestros pecados / ni nos paga según nuestras culpas. R.

Como dista el oriente del ocaso, / así aleja de nosotros nuestros delitos. / Como un padre siente ternura por sus hijos, / siente el Señor ternura por sus fieles. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 3,16-23)

Hermanos: ¿No sabéis que sois templo de Dios y que el Espíritu de Dios habita en vosotros? Si alguno destruye el templo de Dios, Dios lo destruirá a él; porque el templo de Dios es santo: ese templo sois vosotros.

Que nadie se engañe. Si alguno de vosotros se cree sabio en este mundo, que se haga necio para llegar a ser sabio. Porque la sabiduría de este mundo es necedad ante Dios, como está escrito: «Él caza a los sabios en su astucia.» Y también: «El Señor penetra los pensamientos de los sabios y conoce que son vanos.» Así, pues, que nadie se glorié en los hombres, pues todo es vuestro: Pablo, Apolo, Cefas, el mundo, la vida, la muerte, lo presente, lo futuro. Todo es vuestro, vosotros de Cristo, y Cristo de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,38-48)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habéis oído que se dijo: "Ojo por ojo, diente por diente." Yo, en cambio, os digo: No hagáis frente al que os agravia. Al contrario, si uno te abofetea en la mejilla derecha, preséntale la otra; al que quiera ponerte pleito para quitarte la túnica, dale también la capa; a quien te requiera para caminar una milla, acompañañale dos; a quien te pide, dale, y al que te pide prestado, no lo rehuyas.

Habéis oído que se dijo: "Amarás a tu prójimo" y aborrecerás a tu enemigo. Yo, en cambio, os digo: Amad a vuestros enemigos, y rezad por los que os persiguen. Así seréis hijos de vuestro Padre que está en el cielo, que hace salir su sol sobre malos y buenos, y manda la lluvia a justos e injustos. Porque, si amáis a los que os aman, ¿qué premio tendréis? ¿No hacen lo mismo también los publicanos? Y, si saludáis sólo a vuestros hermanos, ¿qué hacéis de extraordinario? ¿No hacen lo mismo también los gentiles? Por tanto, sed perfectos, como vuestro Padre celestial es perfecto.»

Rostre del Crist. Pintura d'El Greco, que es conserva a Praga (en el quart centenari de la mort del pintor, any 1614)

[Aquesta imatge parla](#)

COMENTARI

Estimar els enemics

El text d'avui continua i clou les antítesis de diumenge passat.

L'esquema és el mateix: a una cita de la llei, Jesús li contraposa una interpretació clarament antitètica i, tanmateix, no contrària. Dos són els temes que sobresurten. El primer, l'anomenada llei del Talió, deixa clar l'ensenyament sobre la no-violència. El segon, presenta l'amor als enemics com a clau de volta del Regne del Pare del cel.

La primera antítesi d'avui és un text clarament provocatiu. Cal subratllar, però, que la provocació és deliberada. L'objectiu dels exemples apunta a

colpejar el lector, tot presentant una protesta simbòlica contra el cercle de la violència. Les imatges tenen el temps d'expressar amb força una protesta contra qualsevol tipus de violència deshumanitzadora. Tanmateix, volen empènyer clarament a una reacció activa. Per això el més important és deixar-se colpir i ser mogut, no a una aplicació literal que podria ser palesament contraproduent sinó a una creativitat sempre nova, que porti a una radicalitat semblant.

L'antítesi de l'amor als enemics, sense ser nova, tanmateix es formula amb uns conceptes notablement acurats. Cal subratllar aquí que la sentència quadrimembre de Jesús és magnífica i arro-

donada: estimar els enemics; fer el bé als qui ens odien; beneir els qui ens maleeixen; i, finalment, pregar pels qui ens persegueixen (maltracten). En aquesta formulació, la interioritat a què ens hem referit en diversos moments en aquest sermó de la muntanya assoleix un nivell molt profund: només així som fills del Pare del cel, és a dir, només així estimem com el Pare del cel que fa sortir el sol sobre justos i injustos. La figura del Pare del cel, com vàrem dir fa uns diumenges, presideix els moments més pregons del sermó de la muntanya. El Regne del Pare del cel té com a nucli fonamental l'estimació també dels enemics.

Oriol Tuñí, SJ

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Libres que marquen època. Dilluns 3 de març (19-20.30 h), *Jesús. La historia de un viviente* (1974), d'Edward Schillebeeckx. A l'Auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València, 244). Obra presentada per Agustí Borrell. Assistència gratuïta, prèvia confirmació, al t. 934 880 888; fjm@fundaciojoan-maragall.org; www.fundaciojoan-maragall.org

Cafè Teològic. A la parròquia de la Puríssima Concepció (c/ Roger de Llúria, 70). Diumenge 23 de febrer (19.30 h). Tema: «Existeix el dimoni?». A càrrec del Dr. Joan A. Mateo, rector de Trepmp.

Seminari «La mística teològica de Juliana de Norwich», a càrrec Adelaide Baracco, teòloga. Dies 8 i 22 de març, 5 i 12 d'abril, i 3 i 17 de maig (11.30-13 h), al Monestir de St. Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55). Matrícula: 60 €. Data límit d'inscripció: 28 de febrer. Informació: activitatspuel.les@gmail.com

EXERCICIS I RECESSOS

Casa Betànica (c/ Bonavista 37, Cornellà de Llobregat). Dia 9 de

UN ITINERARI PER CIUTAT VELLA

La capella de Sant Llàtzer, al cor de Barcelona

Façana de la capella de Sant Llàtzer, a la plaça del Pedró. En primer pla, el pedró i la imatge de santa Eulàlia. En aquest encreuament s'aixecava des de temps antics un pedró amb una creu al capdamunt en record del martiri de santa Eulàlia, que, segons una llegenda local, es va dur a terme en aquest espai. A la plaça del Pedró s'alça l'església de Sant Llàtzer, amb un esplèndid absis romànic. Fou un antic hospital de leprosos. Francesc d'Assís, en la seva possible estada a Barcelona, segurament va pregar en aquesta capella que acollia els més pobres de la ciutat. Quan s'unificaren tots els hospitals de Barcelona en un de sol, el de Sant Llàtzer es va integrar en el de la Santa Creu.

(*Pelegrins al cor de Barcelona*, de Jaume Castro i Meritxell Téllez, Viena Edicions)

març, amb el P. Francesc Sánchez, OFM. Per a més informació: t. 933 751 102.

PELEGRINATGES

Pelegrinatges a Terra Santa. Del 22 al 29 de maig, i del 16 al 23 de setembre. Es visitarà Natzaret, Cafarnaüm, Betlem, Jericó, Jerusalem... Informació i inscripcions: Comissaria de Terra Santa dels franciscans (c/ Santaló 80, Barcelona, t. 932 092 358 i t./fax. 932 022 757).

Peregrinació a Lourdes. Organiza: Santuario y Asociación San Jo-

sé de la Montaña. Días 24, 25 y 26 de mayo. Precio: 140 € (incluye desplazamiento Barcelona-Lourdes-Barcelona, alojamiento y pensión completa en Lourdes). Información e inscripciones: t. 609 775 989, c/e: santjosepdelamuntanya@yahoo.es

BREUS

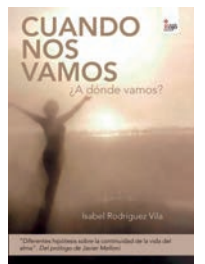
Sacerdots de l'Alguer a Barcelona. Del 21 al 24 de gener, van visitar Barcelona i el monestir de Montserrat un grup de sacerdots de la diòcesi d'Alguer-Bosa, presidit pel bisbe d'aquella diòcesi, Mons.

Mauro Maria Morfino. A l'Alguer (Sardenya) hi ha 20.000 persones que parlen català, anomenat per ells també *alguerès*. A Barcelona van visitar sobretot el temple de la Sagrada Família, on foren rebuts pel nostre cardenal. La foto correspon a la missa que tot el grup va concelebrar a la cripta de la basílica el dia 21 de gener.

LLIBRES

Quando nos vamos, ¿a dónde vamos? La escritora Isabel Rodríguez Vila nos ofrece unos relatos que nacen de su experiencia como enfer-

mera, madre de familia y vicepresidenta de la asociación Misión y Desarrollo para Goundi, en Chad. Libro de 140 páginas, editado por Círculo Rojo. Presentación el 24 de febrero (19.30 h), en Casa del Libro (Rbla. Catalunya, 37). Interpondran Xavier Melloni, jesuita, Javier Barja, médico, y la autora.

PALABRA Y VIDA

La Iglesia en las grandes ciudades

Con este comentario quisiera comunicar una iniciativa para el año que hemos empezado: la celebración en Barcelona de un Congreso internacional de Pastoral en las Grandes Ciudades, que ya está en una fase bastante avanzada de programación. Es un evento que se realizará en Barcelona durante este año, pero que tendrá un alcance internacional.

Siempre he pensado que los pastores de las grandes ciudades deberíamos ayudar más. Durante las congregaciones generales previas al cónclave, hablé de ello con el cardenal Jorge Mario Bergoglio, arzobispo de una gran ciudad —Buenos Aires—, y coincidimos en este interés y preocupación.

Un primer paso, previsto para el próximo mes de mayo, será un congreso de sociólogos, teólogos y expertos en la acción pastoral sobre cómo hacer presente el Evangelio y la Iglesia en las grandes concentraciones urbanas.

Después de escuchar a los expertos, vendrá el segundo paso: un encuentro de los arzobispos y obispos de una treintena de grandes ciudades de todo el mundo para reflexionar especialmente sobre las maneras de aplicar a la vida práctica las orientaciones que nos hayan propuesto los expertos.

¿Qué pretendemos con esta iniciativa? Sencillamente, mejorar la vida cristiana en las grandes ciudades. Sabemos que el tema ha preocupado siempre a nuestro Santo Padre Francisco, desde los años en que fue obispo auxiliar primero y arzobispo después de una gran concentración urbana, conocida como *el gran Buenos Aires*. En la audiencia que me concedió el 6 de septiembre pasado, me dio un informe sobre este tema que le habían enviado desde Buenos Aires y que me guardaba pensando en nuestro congreso. Una prueba de este interés del Santo Padre es lo que dice en los números 71 a 75 de su Exhortación

apostólica titulada *La alegría del Evangelio*. Atendiendo a este hecho, el deseo de los arzobispos y obispos reunidos en Barcelona es que, acabadas las reuniones, podamos poner en manos del Papa las conclusiones de nuestros trabajos.

Si tengo que decir con qué propósito esperamos realizar esta iniciativa, no encuentro mejores palabras que estas del papa Francisco en la Exhortación mencionada (n. 71): «Necesitamos reconocer la ciudad desde una mirada contemplativa, esto es, una mirada de fe que descubra al Dios que habita en sus hogares, en sus calles, en sus plazas. Dios vive entre los ciudadanos promoviendo la solidaridad, la fraternidad, el deseo de bien, verdad y justicia. Esta presencia no debe ser fabricada, sino descubierta, aunque sea a tientas, de manera imprecisa y difusa.»

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia